Nr. 52. Sobota 4. Marca 1871. Rok 61.

„Gazeta Lwowska“ z dodatkiem urzędowym wychodzi codziennie o 3ciej godzinie po południu, z wyjątkiem świąt uroczystych i niedzieli.

Prenumerata wynosi z przesyłką pocztową na rok cały 16 złr., na kwartał 4 złr., na miesiąc 1 złr. 35 ct. Miejscowa na rok 12 złr., na kwartał 3 złr., na miesiąc 1 złr.

Numer pojedyńczy kosztuje w miejscu 5 ct., pocztą 7 ct.

# GAZETA LWOWSKA

Za inseraty i artykuły nadesłane od miejsca jednego wiersza drukiem garmond: pierwszy raz 7 ct., zaś w razie dwu- lub więcej razowego umieszczenia tak za pierwsze jak za każde następne po 6 ct. Należytość stęplowa od każdej inseraty 30 ct.

Przesyłki (franco) odbiera Administracya Gazety Lwowskiej (Ulica Wałowa Nr. 370).

Reklamacye wolne od opłaty pocztowej.

## Część urzędowa.

### Obwieszczenie.

Z końcem lutego 1871 było w obiegu na zasadzie ustaw z d. 24. grudnia 1867 (Dz. u. p. nr. 3 z r. 1868) §. 5 i z d. 1. lipca 1868 (D. u. p. nr. 84) art. 2:

A. Według rejestrów prowadzonych w uprzyw. austryackim banku narodowym, a obecnie sprawdzonych:

1. Udziałowych przekazów hipotecznych a mianowicie:

a) opiewających na monetę konwencyjną 12.650 złr., t. j. w walucie austryackiej . 13.282 złr. 50 c.

b) opiewających na wal. austr. 56,971.250 „ — „

| | | złr. | c. |
|---|---|---|---|
| razem . . | | 56,984.532 | 50 |

2. Bankuotów jedno- i pięcioreńskowych uznanych za noty państwa, a mianowicie:

| | | | |
|---|---|---|---|
| jednoreńskowych | 1,532.471 złr. — c. | | |
| pięcioreńskowych | 463.725 „ — „ | | |
| razem . . | | 1,996196 | - |

B. Wydanych z zamknięcia przez podpisaną komisyę formalnych not państwa a mianowicie:

| | | | |
|---|---|---|---|
| jednoreńskowych | 88,570.525 złr. — c. | | |
| pięcioreńskowych | 119,371.880 „ — „ | | |
| pięćdziesięcioreń. | 145,076.800 „ — „ | | |
| razem . . | | 353,019.205 | — |
| w ogóle . . . | | 411,999.933 | 50 |

Wiedeń, 1. marca 1871.

Z komisyi Rady państwa dla kontroli długu państwa.

Rudolf hr. Wrbna m. p.,
prezes.

Dr. Henryk Perger,
członek komisyi.

## Część nieurzędowa.

Lwów, dnia 4. marca.

Przed kilku dniami odbyło się w Wiedniu zgromadzenie reprezentantów stronnictw niemieckich, na którem zajmowano się w osobnej rezolucyi kwestyą nadania Galicyi odrębnego stanowiska. Z tego powodu określa ›Prager Abendblatt‹ stanowisko Niemców w Austryi w osobnym artykule, z którego podajemy następujący ustęp: ›Powszechnie mówią, że Czesi, Polacy i Słoweńcy w dążeniach swoich najpierw uwzględniają własną narodowość a dopiero potem Austryę; dlaczegoż więc mianoby karcić Niemców za to, co innym narodowościom uchodzi? Pominąwszy bezzasadność twierdzenia, że narodowościowe extrawagancye nieniemieckich narodowości bywają w Austryi protegowane, możnaby na to odpowiedzieć, że stosunki i stanowisko Niemców w Austryi w niczem niepodobnem jest do stanowiska Polaków, Czechów, Słoweńców a nawet Węgrów. Jeżeli Polacy tak skwapliwie polonizują uniwersytety w Krakowie i Lwowie, jeżeli niektóre dzienniki czeskie z trwogą czuwają nad tem, ażeby na recepisach pocztowych nie zapełniono tekstu niemieckiego, jeżeli Słoweńcy z taką skwapliwością, jak gdyby chodziło o najwyższe interesa ludzkości, na kraińskich stacyach kolejowych stawiają słupy z napisami w słoweńskim języku, jeżeli Węgrzy w swej narodowej manii nieraz zadaleko idą, to nie należy zapominać, że podobne objawy wynikają jedynie z uczucia bezsilności. Niemiec, który należy do wielkiego narodu, którego język znanym jest we wszystkich częściach świata, którego literatura należy do najpierwszych w całym świecie, nie potrzebuje działać z taką samą trwożliwością. Bez zazdrości i obawy może on patrzyć na gorączkowe wysilenia innych narodowości, bo jego narodowość żadnej przez to szkody nie poniesie. Zresztą zwracamy uwagę na ten fakt, że Niemcy w Austryi zawsze tem się chlubili, iż istnienie austryackiej monarchii i jej potęga jest ich dziełem, iż poczucie austryackie nigdzie nie jest tak silnie rozwinięte, jak w niemieckich krajach koronnych. Czyż mieliby o tem zapomnieć dzisiejsi przewódzcy Niemców austryackich? Czy istotnie chcieliby najpierw być Niemcami a potem dopiero Austryakami? Nie wierzymy w to. W szerokich granicach austryackiego cesarstwa, w szerokich ramach austryackiej konstytucyi jest dość miejsca dla wszystkich uprawnionych dążności narodowych. Także i Niemiec w Austryi powinien i może być Niemcem, ale nie powinien i nie może pod pozorem zgubnych rezultatów nowoczesnej teoryi narodowościowej popadać w podobne extrawagancye. Silny nie powinien nigdy naśladować słabego, gdyż w takim razie zwątpią w jego siłę.‹

**Wiedeń.** „Wiener-Abendpost pisze: W obec uzasadnionych skarg na ciągle jeszcze trwający zastój w handlu za granicą musimy skonstatować, iż nie można robić zarzutów rządowi, jakoby on się dopuścił zwłoki w usunięciu tego niepomyślnego stanu rzeczy. Użył on bowiem wszelkich środków, po których się było można spodziewać, iż przynajmniej chwilowo zaradzą złemu, o ile na to w ogóle środki administracyjne wystarczają. I tak wysłanie umyślnego komisarza do zagranicznych miejsc handlowych ten miało skutek, iż wszędzie otrzymano przyrzeczenie pomyślnego załatwienia kwestyi odnoszącej się do austryackiego handlu za granicą. Kanclerz państwa niemieckiego hr. Bismark oświadczył, iż obieg austryackich kolei żelaznych ze strony rządów państw niemieckich został zapewniony i że władzom polecono ściśle przestrzeganie odnośnych przepisów.

A jeżeli handel austryacki ze zagranicą dotychczas jeszcze nie ma tej pożądanej pewności i stałości, przyczyna tego leży w tem, iż stosunki, które w ostatnich czasach francusko-pruskiej wojny powstały, regulowały się nie na podstawie traktatów i przyrzeczeń odnoszących się do handlu prywatnego, lecz na podstawie prawa konieczności obrony państwa. Jeżeli bowiem wielka część środków komunikacyjnych zagranicznych poświęcona była wyłącznie celom wojskowym, musiało powstać ztąd konieczne następstwo, iż zagraniczne koleje żelazne nie transportowały dalej towarów austryackich, w skutek czego powstał zastój dający się czuć nawet wewnątrz państwa austryackiego. Zresztą rząd dołoży wszelkich starań, aby handel z zagranicą zaraz po zawarciu pokoju wszechstronnie mógł być uregulowanym i zapewnionym.“

**Berlin.** W Berlinie wielkie czynią przygotowania na przyjęcie cesarza-króla, który zaraz po zawarciu pokoju powróci do stolicy. Magistrat zawiadomiono urzędownie, żeby się przygotował na pomieszczenie znacznej liczby wojsk. Nie tylko bowiem pruskie wojska przechodzić będą przez Berlin, ale nadto saskie, badeńskie, wirtemberskie i bawarskie, ponieważ jest zamiarem cesarza, żeby cała armia niemiecka reprezentowaną była przy wnijściu do stolicy państwa niemieckiego.

— Berlińskie dzienniki donoszą, że z powodu zawarcia pokoju ogłoszoną zostanie amnestya dla następującychi zbrodni i wykroczeń: Zdrada stanu, obraza majestatu, opór przeciw władzy państwa, zbrodnie i wykroczenie przeciw publicznemu porządkowi etc. Zbrodniarze, skazani na dożywotnie więzienie uwolnieni zostaną jeżeli już odsiedzieli w więzieniu 20 lat a ewentualnie zniżoną zostanie ich pierwotna kara na 20 letnie więzienie. Zbrodniarze skazani na więzienie kilkunastoletnie uwolnieni zostaną jeżeli już odsiedzieli 10 lat w więzieniu a ewentualnie kara ich zniżoną zostanie na 10letnie więzienie.

— Poczty w Alzacyi i „niemieckiej“ Lotaryngii tak już są uorganizowane, że wystarczają całkowicie obecnym potrzebom. W Lotaryngii znajdują się trzy urzędy pocztowe pierwszej klasy, a to w Metzu, Thionville i Saargemünd, siedm urzędów pocztowych drugiej klasy, 7 ekspedycyi pocztowych pierwszej i 54 drugiej klasy. W Alzacyi ustanowiono 9 urzędów pocztowych pierwszej klasy, mianowicie w Weisenburgu, Saverne, Hagenau, Strassburgu, Schlettstadzie, Kolmarze, Mühlhouzie, Than i Belforcie. Prócz tego istnieje: 18 urzędów pocztowych drugiej klasy, tudzież 29 ekspedycyi pocztowych pierwszej i 55 drugiej klasy. Urzędy pocztowe w Lotaryngii podporządkowane są głównej dyrekcyi pocztowej w Metzu, w Alzacyi zaś głównej dyrekcyi pocztowej w Strassburgu.

**Petersburg.** „Mosk. Wiedom.“ podają artykuł w którym bliżej zastanawiają się nad kwestyą wojskową w Rosyi. Dziennik ten zwraca uwagę, że i w Rosyi zaczynają zajmywać się reformą spraw wojskowych. W pierwszym rzędzie nasuwa się pytanie, jak długo ma trwać służba wojskowa; chodzi o następne postanowienia: żołnierz musiałby siedm lat być w czynnej służbie następnie zostawałby przez 5 lub 6 lat we wojsku, potem odchodziłby na rok lub dwa lata na urlop, po powrocie tym byłby wcielonym na ośm lat do rezerwy. Zostawałby zatem 15 lat we wojsku. W tej kwestyi trzeba zważać na trzy okoliczności. Trzeba znieść system urlopowania, ponieważ ma on wiele niedogodności W roku 1869 rozpuszczono na urlop 500.000 ludzi, którzy po większej części zamiast oddać się swemu dawniejszemu zatrudnieniu, szukali środków do życia we wielkich miastach. Dlatego byłoby do życzenia, aby przy zaprowadzić się mającej reformie ograniczyć czas służby na 5 lub 6 lat a znieść natomiast system urlopowania. Nadto długo trwający obowiązek służenia we wojsku ma tę niedogodność i złą stronę, że oficerowie mając przed sobą długi czas do nauki żołnierzy, opuszczają się, że żołnierze w skutek tego wiele z nauk wojskowych korzystać nie mogą.

„Rosyjski dziennik akademicki zaznacza fakt, iż po raz pierwszy przychodzi w budżecie wojskowym za r. 1871 pozycya (1,193.000 rubli) na koszta umundurowania. Dotychczas bowiem ponosiły te wydatki gminy, co manifestem z 1 grudnia 1870 zniesionem zostało.

**Paryż.** „Journal des Débats“ z 27. lutego pisze: Zwycięzcy okrutnie nadużyli zwycięztwa swego. Bismarck żądał z początku 10 miliardów. Thiers i Favre kilka razy chcieli zerwać układy; komisarze zgromadzenia narodowego podzielali ich uczucia; musiano się jednak w końcu oddać ciężkiej konieczności.

— Do „Timesa“ donoszą z Wersalu 27go lutego: Rokowania poprzedzające podpisanie punktów przedugodnych trwały w piątek $8\frac{1}{2}$ godzin, w sobotę $5\frac{1}{2}$, a w niedzielę 5 godzin: i wtedy dopiero podpisał je Thiers, który o mało nie odmówił z powodu Metzu. Zanim jednak ustąpił, odwoływał się do cesarza Wilhelma i królewicza. Obaj okazali się tak jak Bismarck niewzruszeni. Zamknięcie wczorajszych rokowań było burzliwe. Bismarck jest cierpiący; stawiał on alternatywę: podpisanie, albo zerwanie. Nie pozostało Thiersowi nic innego, jak podpisać, skoro chciał niedopuścić dalszej wojny. Cesarz Wilhelm zaraz po podpisaniu posłał po syna; obaj uściskali się i płakali.

— Dnia 24. lutego jako w rocznicę francuskiej republiki odbyły się na placu bastyli manifestacye. Od 11. godziny rano aż do późnej godziny schodzili się tam ludzie ze wszystkich części miasta i składali wieńce z nieśmiertelników. Tłum zebrany na bulwarze Beaumarchais był tak wielki, że zatamowany został ruch omnibusów. Zeszła się tam bardzo wielka ilość robotników i gwardzistów z muzyką wojskową, ale bez broni. Na wieńcach znajdowały się napisy La republique ou la mort. Dwustu deputowanych towarzystw wolno-mularskich przyniosło wieniec z napisem Le Franc-maçons de le République. U stóp pomnika jeden batalion gwardyi nanarodowej zatknął czarną chorągiew. Wieczorem iluminowano statuę. Ulrich Fonville wystąpił z mową, którą zakończył okrzykiem Vive la Republique powtórzonym przez cały tłum.

**Bordeaux.** Lewica zgromadzenia narodowego zamierza wnieść następujący dekret: „Zważywszy, że jenerał Garibaldi szpadę swoją poświęcił walecznie znajdującej się w niebezpieczeństwie Francyi i że wypełnił swój obowiązek jako żołnierz, republikanin i obywatel, zgromadzenie narodowe dekretuje: Garibaldi zasłużył się dobrze Francyi.

— Wszystkie dzienniki angielskie sympatyzują z Francyą. „Daily News“ powiadają, że Niemcy popełniają wielki błąd polityczny, wyciągając ostatni grosz

z Francyi i zmuszając wszystkich do współczucia dla Francyi. Metz będzie hasłem patryotyzmu francuskiego. „Standard“ spodziewa się, że rząd angielski nie będzie brał udziału w polityce wymierzonej na upokorzenie dawnego sprzymierzeńca Anglii. Nie widzi ten dziennik w warunkach pokoju śladu wpływu Anglii.

**Florencya.** Według doniesień telegraficznych z Florencyi posłem francuskim przy dworze papieskim ma być mianowany pan Cochin. Dzienniki włoskie donoszą, że sam papież na zapytani Thiersa miał oświadczyć, że pan Cochin jest najodpowiedniejszym kandydatem na posła francuskiego przy dworze papieskim. Pan Cochin był jednym z najgorliwszych członków opozycyi przeciw cesarstwu a przy ostatnich i przedostatnich wyborach do ciała prawodawczego kandydaturę jego popierało stronnictwo reprezentowane przez dzienniki „Univers“ i „Gazette de France.“

**Madryt.** O zajściu egipsko-hiszpańskiem donoszą z Kairu do „Agence Havas“ co następuje: „Rząd egipski przedsięwziął postępowanie śledcze w celu wyjaśnienia zajścia konzula hiszpańskiego w urzędzie policyjnym i przyrzeka zadośćuczynienie, jeżeli zeznania konzula okażą się prawdziwemi. Konsul hiszpański nie zgadza się na to postępowanie, natomiast mieli wszyscy konsulowie, których rząd o zdanie pytał, przyznać słuszność sposobowi postępowania rządu egipskiego.“

## Kronika.

(Samobójstwo). D. 3. b. m z rana odebrał sobie życie wystrzałem pistoletu w głowę, w drukarni M. Poremby uczeń drukarski Konstanty Hubert 19 lat mający. Powodem samobójstwa być miała nieszczęśliwa miłość

(Rozprawy ostateczne w lwowskim c. k. sądzie krajowym.) W pierwszej połowie Marca r. b. odbędą się w lwowskim c. k. sądzie krajowem następujące rozprawy ostateczne:

3 b. m. Karol Kozakiewicz ze Lwowa o oszustwo: Jan Fedorowicz ze Lwowa o zabójstwo.

4 b. m Kinas Jacek o ciężkie uszkodzenie ciała; Bizun Marek o kradzież.

7 b. m. Białko Gabryel z Sokolnik o ciężkie uszkodzenie ciała; Stefan Dudak z Kamionki o gwałt publiczny; Liss Daniel ze Lwowa o kradzież.

9 b. m. Jurko Kalwin o ciężkie uszkodzenie ciała; Szymon Bielecki o gwałt publiczny.

11 b. m. Michał Młodziński o ciężkie uszkodzenie ciała: Michał Petryna i spółka o kradzież.

14 b. m. Leon Zimmermann o ciężkie uszkodzenie ciała; Hersz Bank ze Lwowa o oszustwo.

16 b. m. Husak Hryńko o kradzież; Sałabub Mykita o ciężkie uszkodzenie ciała; Eliasz Petschier o kradzież.

(Wykaz ukaranych fiakrów i dorożkarzy) C. k. Dyrekcya Policyi ukarała jako sąd i we własnym zakresie działania w drugiej połowie miesiąca lutego 1871: Dorożkarza l. 29 za nieoliczbowanie dorożki. Dorożkarza l. 135 za mylne oliczbowanie i utrzymywanie dorożki w złym stanie. Dorożkarzy l. 9, 26, 39 i 194 (dwa razy) za niedotrzymywanie wyznaczonego stanowiska. Dorożkarzy l. 94, 114 i 192 (dwa razy), za zajęcie stanowiska zakazanego. Fiakra l. 45 i dorożkarza l. 62, za niedotrzymanie umówionej jazdy Dorożkarza l. 79, za odmówienie jazdy. Dorożkarza l 189, zu odmówienie jazdy i zelżenie gościa. Dorożkarza l. 204. za odmówienie jazdy. Fiakra l. 7 (dwa razy) i dorożkarzy l. 21, 45 i 168, za niezachowanie porządku jazdy. Dorożkarza l. 168, za opilstwo i burdę. Dorożkarza l 176 za nieostrożną jazdę. Dorożkarza l. 129, za zanieczyszczenie ulic miasta. Dorożkarzy l. 26, 152, i 231, za użycie parszywych koni. Fiakra l. 7 i dorożkarzy l. 9, 21, 82, 123 i 128 za burdę uliczną. Dorożkarza l. 70, za niedozór rzeczy gościa. Fiakrów l. 8, 10, 19, 44, 50 i dorożkarzy l. 21. 115, 117, 123, 128, 168 i 185, za przekroczenie taksy. Fiakra l 4 i dorożkarza l. 14, na przekroczenie taksy i łżenie gościa wreszcie; fiakra l. 13 i dorożkarza l 79, za przekroczenie taksy i burdę w kamienicy. Oprócz wyż wymienionych odstąpiła c. k. Dyrekcya Policyi sądowi celem ukarania: Dorożkarza l. 176 za oszustwo. Dorożkarza l. 131 za nieostrożną jazdę i uszkodzenia cielesnego przechodnia. Dorożkarza l. 141 za sprzeniewierzenie i kradzież, a dorożkarzy l. 117, 132, 180 i 196 za obrazę gości.

— „Archiw. Sudb. Med.“ podaje artykuł pana Walcha, zawiarający bardzo ciekawe szczegóły, tyczące się pijaństwa w Petersburgu. Szczegóły te nie odnoszą się do liczby trunków, ani do ilości spirytusu wypijanego corocznie, lecz do statystyki faktów, będących następstwem nieumiarkowanego użycia trunków. Z miesięcznych sprawozdań 19tu szpitali, p. Walch zebrał z pierwszych ośmiu miesięcy 1870 r. cyfry chorych na alcoholizmus i delirium tremens. Pan Walch nie obowiącuje się przedstawić rzeczywistej liczby pijaków w Petersburgu, utrzymuje jednakże, że 75% przypada na ludność biedną stolicy. Wszystkich chorych z pijaństwa, w przeciągu 8 miesięcy, od stycz. do wrześ., znajdowało się w szpitalach 3,764 mężcz. i 346 kob., czyli 4,74%. Najwięk. liczba przypada na miesięce letnie, i okoliczność ta powtarza się ciągle w Petersburgu. Oprócz tego, w artykule zebrane są wiadomości z 3 lat (1867 — 1870) o pijakach oddanych do szpitali przez bióro szpitalne: wszystkich ich było 1.332 ludzi, z których największa część również przypada na wiosnę i lato. Z tych 1,332 chorych z pijaństwa, 56 osób niezaznaczono do jakiego stanu należą (45 mężczyzn i 11 kobiet); z pozostałych zaś 1,276, trzy czwarte przypadają na włościan, rzemieślników. i w ogólności na klassy nieuprzywilejowane. Lecz szczególnie wpada w oczy wielka liczba 249 osób, należących do stanu urzędników cywilnych, i również znaczne liczby: poddanych zagranicznych 29 i finlandczyków 56. Co do liczby przecięciowej przyjętych do szpitali pijaków, przypadającej na różne dni tygodnia, podane są następujące cyfry: w niedzielę 154, we wtorek 170, w sobotę 182, w czwartek 192, w poniedziałek 193, w środę 213 w piątek 222. Zapewne wielu po opiciu się w niedzielę, chorują na drugi dzień, i udają się do szpitala; inni wpadają w chorobę dopiero w połowie tygodnia, i to zapewne jest powodem, że największa liczba przychodzących do szpitala, przypada na środę, czwartek i piątek. Najwięcej chorych z pijaństwa przypada na cyrkuł Spasski (248) i Moskiewski (225), w których mieszka najbiedniejsza ludność robotnicza, (G. P.)

## Ostatnia poczta.

Telegramy „Czasu.“

Wiedeń 3. marca. Dziś na posiedzeniu Rady państwa minister skarbu przedłożył wnioski do kredytów dodatkowych na r. 1870, ustawę finansową na r. 1871 i projekt ustawy tyczącej się operacyi kredytowych 60 milionów przez wypuszczenie w obieg obligacyj zjednoczonego długu państwa. Minister skarbu przedstawia obraz położenia finansowego w r. 1870. które wykazały daleko wyższe dochody. Z końcem r. 1870 stan istotny kasy przedstawiał 40 milionów; na r. 1871 okazuje się niedobór 51 milionów, do którego dołożywszy kredyta dodatkowe na r. 1870, niedobór podwyższy się do okrągłych 70 milionów. Z tego już kilka należytości wypłacono w r. zeszłym. Po odtrąceniu tych pozycyi, tudzież kwot w kasie będących, zmniejszy się istotny niedobór do 20 milionów złr., a powiększy się zaległemi kuponami 10 mil. zł., co razem wyniesie 30 milionów. Przez prawnie dozwoloną sprzedaż 60 mil. renty, to jest rzeczywiście 35 milionów, będzie można łącznie z korzyścią otrzymaną z monety — z podwyższoną cyfrą podatków i likwidacyą aktywów centralnych, obok pokrycia tegorocznego niedoboru otrzymać zawczasu także pieniądze na zapłacenie kuponu styczniowego z r 1872.

Bordeaux 2go marca. Zgromadzenie narodowe orzekło jednogłośnie na posiedzeniu środowem, usunięcie od tronu Napoleona III.

Paryż 2go marca. Spokojność trwa nieprzerwanie Żaden wypadek nie zaszedł z okazyi wejścia wojsk niemieckich. Po otrzymaniu telegramu o uchwale zgromadzenia narodowego, Jules Favre zażądał w Wersalu, aby wojska niemieckie opuściły Paryż. Bismark zażądał urzędowego protokółu posiedzenia. Po nadejściu takowego Favre udał się ponownie do Wersalu. Prawdopodobnie Paryż będzie dziś wieczór opuszczony.

## Gospodarstwo, przemysł i handel.

Ceny targowe w miesiącu styczniu:

| | Miejsce targu: | | | | | | | | | |
|---|---|---|---|---|---|---|---|---|---|---|
| | Lwów | | Sokal | | Skałat | | Grzymałów | | Głogów. | |
| | zr. | c. | zr. | c. | zr. | c. | zr. | c. | zr. | c. |
| | walutą austryacką | | | | | | | | | |
| Mec pszenicy | 4 | 62 | 2 | — | 3 | 36 | 3 | 82 | 4 | 50 |
| „ żyta | 2 | 63 | 2 | 27 | 1 | 56 | 1 | 91 | 2 | 92 |
| „ jęczmienia | 2 | 15 | 1 | 85 | 1 | 32 | 1 | 77 | 2 | 50 |
| „ owsa | 1 | 82 | 1 | 40 | — | 88 | 1 | 25 | 1 | 71 |
| „ grochu | — | — | — | — | — | — | — | — | 2 | 50 |
| „ hreczki | 2 | 41 | 1 | 70 | 1 | 52 | 1 | 73 | 1 | 62 |
| „ kukurudzy | — | — | — | — | — | — | — | — | — | |
| „ ziemniaków | 1 | 7[illegible] | — | 76 | — | 67 | — | 67 | 1 | — |
| Cetnar siana | 1 | 70 | 1 | 30 | 1 | 20 | 1 | 20 | 1 | 41 |
| Sąg drzewa twardego | 14 | 25 | 5 | 40 | 6 | 50 | 6 | 50 | 9 | — |
| „ „ miękkiego | 10 | 50 | 4 | 90 | 4 | — | 6 | — | 6 | 22 |
| Funt mięsa wołowego | — | 24 | — | 18 | — | 16 | — | 18 | — | 15 |
| Miara wina | — | — | — | — | 1 | 40 | — | — | — | 40 |
| „ piwa | — | — | — | — | — | 16 | — | 16 | — | 16 |
| Wyrobnik z wiktem | — | — | — | 35 | — | — | — | — | — | 30 |
| „ bez wiktu | — | — | — | 60 | — | — | — | — | — | 40 |

R. Lwów, 3. marca. (Sprawozdanie tygodniowe Gazety Lwowskiej.) W ostatnich 14tu dniach mieliśmy przy sześciu stopniach ciepła zupełną odwilż. W skutek tego nastąpił w zachodniej Galicyi wylew rzek. We wschodniej Galicyi i na Bukowinie nie było wylewów. Komunikacya raz tylko na 12 godzin przerwaną została. Drogi krajowe w skutek odwilży tak się popsuły, że wszelki transport stał się niemożliwym. Dopiero w ostatnich dniach kilkustopniowy mróz usunął te trudności komunikacyjne. Ceny frachtu na drogach krajowych były niesłychanie wysokie, co jest zawsze naturalnym wynikiem złego stanu dróg.

Handel towarowy odniósł znaczne korzyści w skutek zniżenia cen od transportów niektórych towarów, zarządzonego przez kolej Karola Ludwika, począwszy od 1 marca. Przy oddaniu na kolej transportów wynoszących najmniej 100 cetnarów celnych za jedną kartą frachtową dodatek na ażio do opłat według taryfy zniżonym zostaje do połowy: 1. przy transporcie spirytusu ze wschodu do Krakowa a ztamtąd dalej; 2. przy transporcie nafty z Przemyśla tudzież innych stacyi na wschodniej i zachodniej stronie do Krakowa a ztamtąd dalej, albo do Rosyi przez Brody, Tarnopol a ewentualnie i przez Podwołoczyska 3. przy transporcie kałuskiego kali tłuczonego lub w stanie surowym wiezionego do Krakowa i dalej albo do Rosyi przez Brody, Tarnopol, a ewentualnie i Podwołoczyska. Oznaczenie należytości taryfowej i zniżonego do połowy dodatku na ażio tudzież sposób przeprowadzenia tej koncesyi taryfowej, bliżej określony jest w ogólnych postanowieniach ogłoszonej taryfy sub 1. i 3.

Ministerstwo pozwoliło obecnie kolejom żelaznym i okrętom parowym transportować dynamit i diorrexin. Oba te artykuły wliczone zostały do tych przedmiotów eksplodujących, które transportowane być mogą tylko w pociągach towarowych. Transport obu tych artykułów w pociągach osobowych albo mięszanych, nie jest dozwolony. Przy transporcie ich obowiązują wszystkie postanowienia wydane o towarach eksplodujących, a zawarte w §. 32. regulaminu austryacko-węgierskich kolei żelaznych. Co do transportu dynamitu i diorrexinu, wydano jeszcze nadto następujące postanowienia: 1. Oba artykuły obwinięte być muszą w papier a następnie zapakować je należy w beczułkach lub skrzyniach drewnianych, przy których gwoździe żelazne nie mogą się znajdować; 2. Do transportu przypuszczone są tylko te artykuły, które pochodzą z fabryki pod firmą Nobel et C. w Hamburgu i Pradze; 3. Transporta dynamitu pochodzącego z fabryki tej, opatrzone być mają osobnym znakiem firmy, bez którego przesyłki przyjętemi być nie mogą pod żadnym warunkiem. Marki tej firmy otrzymały już koleje żelazne dla ścisłego kontrolowania przesyłek. Diorrexin transportowany być może i z innych fabryk. 4. Dynamit i diorrexin nie mogą być nigdy transportowane razem z innemi towarami explodującemi. 5. Wagony, w których znajdują się te oba artykuły, nie mogą znajdować się na samym końcu pociągu i nie mogą być połączone z innemi wagonami, w których znajdują się inne towary eksplodujące. 6. Oba te artykuły należą do pierwszej klasy towarów, i dlatego od dodatku na ażio nie są uwolnione.

Zawarcie pokoju wpłynie niezawodnie bardzo pomyślnie na ożywienie ruchu handlowego. W ostatnich trzech miesiącach ożywiony był tylko handel temi towarami, których transport do Niemiec opłacał się.

Równocześnie z pierwszymi objawami bliskiej wiosny, nadeszły do Galicyi znaczniejsze transporta manufaktów. Towary atłasowe, aksamitne i jedwabne w wielkiej ilości nadeszły do Galicyi Na targach niemieckich ożywił się bardzo handel wełną. Galicya mało dostarczyła wełny, gdyż w ostatnich 14tu dniach wywieziono do Niemiec tylko 300 cetnarów. Najwięcej wełny kupowali właściciele fabryk z Bielska, Opawy i Berna.

(Dokończenie nastąpi.)

## Przyjechali do Lwowa.

Dnia 3. marca 1871.

Hotel George: Kniaź Puzyna Jul., z Narola. — Nowowiejski Mikołaj, z Rosyi. — Rotkowski Fr., z Krakowa.

Hotel Europejski: Br. Hakie Karol, c. k. major, z Tarnopola. — Obertyński St., z Turzkowa. — Mały Michał z Wołowa. — Zubr Jan, z Kłodna

Hotel angielski: Dr. Myszkowski Ludwik, adw., z Jarosławia. — Bohdanowicz Anaklis, z Majdanu. — Matkowski Stanisław, z Jezierzan.

Hotel Kulma: Gorzycki Winc., z Stanimierza. — Niezabitowski Kw., z Jaworowa. — Morawiecki Michał, notar., z Złoczowa.

## Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 3. marca 1871.

Pp. Jendrzejewic Franciszek. do Czapli. — Karznic Karol, do Rzeszowa. — Lisowski Rudolf, do Leszczawy. — Szeliga Józef, do Leżajska.

## Spostrzeżenia meteorologiczne we Lwowie.

Dnia 3. marca 1871.

| Pora | Barometr w milimetrach sprow. do 0° Cels. | Stopień ciepła według Celsiusa | Stan powietrza wilgotnego | Kierunek i siła wiatru | Stan atmosfery |
|---|---|---|---|---|---|
| 7. godz. zrana | 746.17 | — 3.1 | 77 | Pd. sł. | 9 |
| 2. god. po poł. | 743.96 | — 0.4 | 89 | Z. mi. | 10 |
| 9. godz. wieczór | 742.96 | 0.0 | 76 | „ sł. | 10 |

Śnieg = 1.01.

## T E A T R.

Dziś (przedstaw. niem.) **„Hrabia Essex“**. Tragedya w 5. aktach Dra. Henryka Laubego. Do sceny zastósowane przez J. Posingera. (4. występ gościnny cesarskiego nadwornego artysty dramatycznego p. Stanisława Lessera. — Pan Alojzy Wohlmuth jako gość).

Jutro (przedstaw. polskie). Pierwszy raz: **„Hamlet, królewic duński“**. Dramat w 5. aktach Wilj. Szekspira, tłumaczenie Krystyna Ostrowskiego.

Odpowiedzialny redaktor: **Adolf Rudyński.**

## Cennik lwowskiej Izby handl. i przemysłowej.

| Efekta | Uskuteczn. sprzedaże | | Kurs przeciętny | | Kurs ostatni płacą | | Kurs ostatni żądają | |
|---|---|---|---|---|---|---|---|---|
| | Złote austryackie | | | | | | | |
| D. 3. marca. | | | | | | | | |
| Akc. gal. kol. żel. K. L. | — | — | — | — | 248 | 75 | 249 | 75 |
| „ kol. lwow.-czern. Jassy | — | — | — | — | 188 | 75 | 189 | 75 |
| „ banku hipot. galic. po 200 zł. z wpłatą 50% | — | — | — | — | 117 | | 119 | — |
| „ papiery czerl. po 200 zł. w. a. | — | — | — | — | — | — | — | — |
| Galic. banku krajow. | — | — | — | — | — | — | 70 | — |
| Listy zast. Tow. kred. gal. 5% w. a. | — | — | — | — | 80 | 20 | 80 | 60 |
| „ Tow. kr. gal. 4% w. a. | — | — | — | — | 72 | 25 | 72 | 75 |
| Banku hip. gal. | — | — | — | — | 88 | 20 | 88 | 60 |
| Gal. zakł. kred. włośc. | — | — | — | — | 86 | 25 | 87 | 25 |
| Oblig. indemn. gal. | — | — | | — | 74 | 10 | 74 | 60 |
| „ W. Ks. Krak. | — | — | | — | — | — | — | — |
| „ Księstwa Bukowiny | — | — | — | | — | — | — | — |
| Poż. głod. r. 1866 po 7% | — | — | — | — | — | — | 100 | 50 |
| Pier. kol. gal. K. L. I. Em. | — | — | — | — | — | — | — | — |
| „ „ „ „ II. „ | — | — | — | — | — | — | — | — |
| „ kolei lwow.-czerniow. I. Em. | — | — | — | — | — | — | — | — |
| „ „ „ II. „ | — | — | — | — | — | — | — | — |
| Dukat holenderski | — | — | | — | 5 | 76 | 5 | 83 |
| „ cesarski | — | — | — | — | 5 | 80 | 5 | 86 |
| Napoleondor | — | — | — | — | 9 | 84 | 9 | 91 |
| Pół imperyał rosyjski | — | — | | — | 9 | 95 | 10 | 15 |
| Rubel srebrny rosyjski | | — | — | — | 1 | 90 | 1 | 96 |
| „ papierowy „ | — | — | — | — | 1 | $61\frac{1}{4}$ | 1 | $62\frac{1}{4}$ |
| Bank. pol. za 100 zł. pol. | — | — | — | — | — | — | — | — |
| Talar pruski srebrny | — | — | — | — | — | — | — | — |
| Pruskie bilety kasowe | — | — | — | — | 1 | $82\frac{3}{4}$ | 1 | 84 |
| Srebro | — | — | — | — | 122 | — | 123 | 25 |

(oprócz kupona bieżącego)

## Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 1. marca 1871

### 1. Dług publiczny. (Za 100 zł.)

A. Państwa.

| | pien. | towar. |
|---|---|---|
| pożyczki narodowej od stycznia do lipca po 5% | 68.30 | 68.40 |
| od kwietnia do października po 5% | —.— | —.— |
| Pożyczka w srebrze 1864 (funt. szt.) zwrotna w 35 latach po 5% | —.— | —.— |
| Pożyczka w srebrze z 1865 (franki) zwrotna w 37 latach po 5% | —.— | —.— |
| Metaliki po $4\frac{1}{2}$% | —.— | —.— |
| Przezn. do wyl. z r. 1839 całe losy | 279.50 | 280.50 |
| „ „ „ „ 1839 piąta część losów | 278.50 | 279.50 |
| „ „ „ „ 1854 po 250 zł. 4% | 89.25 | 89.50 |
| „ „ „ „ 1860 po 500 zł. 5% | 95.20 | 95.40 |
| „ „ „ „ 1860 po 100 zł. 5% | 109.75 | 109.25 |
| Pożyczka z r. 1864 (z premią) po 100 zł. | 123.— | 123.25 |
| Renty Como po 42 lir. austr. | 23.— | 25.— |

B. Krajów koronnych.

Obligacye indemn. po 5% za 100 zł.

| | | |
|---|---|---|
| Czech | 94.— | 95.— |
| Bukowiny | 72.25 | 72.75 |
| Galicyi | 74.25 | 74.75 |
| Niższej Austryi | 96.25 | 96.75 |
| Siedmiogrodu | 75.— | 75.50 |
| Węgier | 79.75 | 80.25 |
| Galic. pożyczka głodowa z r. 1866 po 7% | —.— | —.— |

### 2. Akcye.

| | | |
|---|---|---|
| Banku anglo-austr. na 200 zł. (20 funt. szterl.) z wypłatą 50% | 214.25 | 214.50 |
| Inst. kred. dla handlu po 160 zł. | 252.80 | 253.— |
| Niż.-aust. tow. eskomt. po 500 zł. | 865.— | 870.— |
| Galic. banku kraj. à 200 zł. wpł. 40% | —.— | —.— |
| Galic. banku hyp. po 200 zł., wpłata 40% | —.— | —.— |
| Banku narodowego | 725.— | 726.— |
| Austr. towarz. żegl. par. po 500 zł. m. k. | 580.— | 581.— |
| Kol. Ces. Elżbiety po 200 zł. m. k. | 219.50 | 220.— |
| Pół. kolej po 1000 zł. w. a. | 2117 | 2120 |
| Kol. Kar. Lud. po 200 zł. m. k. | 247.— | 247.25 |
| Lwowsko-czerniow. kolej po 200 zł. w. a. w srebrze (20 funt. szt.) | 188.50 | 189.— |
| Tow. kolei żel. państwa po 200 zł. m. k. czyli 500 fr. | 378.50 | 379.50 |
| Połud. kolei państ. po 200 zł. w. a. czyli 500 fr. | 173.— | 174.— |
| Spółki Borysławskiej à 200 zł. w. a. | —.— | —.— |

### 3. Listy zastawne. (za 100 zł.)

| | | |
|---|---|---|
| Pow. austr. towarz. kr. ziem. przezn. do losow. po 5% w srebrze | 106.40 | 106 60 |
| Gal. Tow. kred. w. a. po 4% | 72.— | 72.50 |
| Gal. banku hyp. po 6% | 87.— | 87.50 |
| Banku narod. w wal. austr., przezn. do los. po 5% | 93.5 | 93.70 |
| Węgier. Towar. ziemskie po $5\frac{1}{2}$% | 89.10 | 89.30 |
| „ „ „ (renta) po 6% | —.— | —.— |

### 4. Obligacye z prawem pierwszeństwa.

| | (za 100 zł.) | |
|---|---|---|
| Kol. półn. po 100 zł. m. k. | 90.75 | 91.25 |
| „ „ „ „ „ w. a. | 87.50 | —.— |
| Kolej gal. Kar. Lud. sr. po 300 zł. 5% za 100 zł. | 103.— | 103.50 |
| Kol. gal. Karola Ludwika II. emisyi | 98.90 | 99.20 |

### 5. Losy. (za sztukę)

| | | |
|---|---|---|
| Inst. kred. dla handlu po 100 zł. w. a. | 163.75 | 164.25 |
| Clarego po 40 zł. m. k. | 32.— | 34.— |
| Tow. żegl. par. na Dunaju po 100 zł. m. k. | 96.— | 98.— |
| Keglevicha po 20 zł. m. k. | 16.— | 17.— |
| Pożyczka miasta Budy po 40 zł. w. a. | 33.— | 34.— |
| Palfiego po 40 zł. m. k. | 28.— | 29.— |
| Fundacya szpit. Arcyksięcia Rudolfa | 15.50 | 16.50 |
| Salma po 40 zł. m k. | 39.— | 40.— |
| St. Genois po 40 zł. m. k. | 27.— | 28.— |
| Pożyczka miasta Stanisławowa po 20 zł. w. a. | —.— | —.— |
| Poż. Tryest. po 100 zł. m. k. | 117.— | 122.— |
| „ „ „ 50 zł. w. a. | 58.— | 60.— |
| Waldsteina po 20 zł. m. k. | 22.— | 23.— |
| Windischgrätza po 20 zł. m. k. | 21.50 | 22.50 |

### Weksle.

(Na 3 miesiące.)

| | | |
|---|---|---|
| Amsterdam za 100 zł. hol. | 104.25 | 104.40 |
| Augsburg za 100 zł. w p. n. | 103.30 | 103.50 |
| Berlin za 100 tal. | —.— | —.— |
| Frankfurt 100 zł. w p. n. | 103.70 | 103.80 |
| Hamburg za 100 M. B. | 91.65 | 91.75 |
| Londyn za 100 ft. szt. | 124.15 | 124.35 |
| Paryż za 100 fr. | —.— | —.— |

### Kurs złota.

| | | |
|---|---|---|
| Dukat ces. men. | —.— | —.— |
| „ peł. wagi | 5.83 | 5.85 |
| Korona | —.— | —.— |
| 20frankówka | 9.89 | $9.89\frac{1}{2}$ |
| Rosyjski imperyał | —.— | —.— |
| Talar związkowy | —.— | —.— |
| Srebro | 122.25 | 122.40 |

## Telegrafowany kurs wiedeński.

| Dnia 3. marca. | zł. | c. |
|---|---|---|
| Jednolity dług państwa w banknotach | 59 | — |
| „ „ w srebrze | 68 | 30 |
| Losy z 1860 roku | 95 | 60 |
| Akcye banku wiedeńskiego | 724 | — |
| „ „ kredytowego | 253 | 50 |
| Londyn 10 funtów szterlingów | 124 | 55 |
| Srebro | 122 | 75 |
| Napoleondor | 9 | 92 |
| Dukat | 5 | $86\frac{1}{2}$ |

# DZIENNIK URZĘDOWY.

(560 2—3) **Obwieszczenie.**

Nr. 8211. W skutek wys. rozporządzenia państwowego ministerstwa wojny z 14. Lutego b. r. L. 790 rozpisała c. k. jeneralna komenda konkurs z terminem do 15. Marca b. r. dla nowo utworzonych stypendyów z fundacyi ś. p. marszałka polnego Br Henryka Hessa najwyższą uchwałą zatwierdzonej a mianowicie na 10 stypendyów dla oficerów w rocznych 100 złr. i na 20 stypendyów dla wojskowych od sierżanta na dół w rocznych 50 złr. Ubiegać się o nie mogą tylko osoby stanu wojskowego nieposiadające już innego stypendyum w takiej lub większej kwocie.

*a)* przedewszystkiem oficerowie, podoficerowie i szeregowcy, którzy udział brali we włoskich kampaniach z lat 1848, 1849 i 1859 gdzie ś. p. marszałek Hess tak chlubnie się odznaczał, i którzy w tych kampaniach zostali inwalidami.

Pierwszeństwo mają wszakże tacy, co się w tych kampaniach szczególnie odznaczyli.

*b)* oficerowie, podoficerowie i szeregowcy, którzy wzmiankowane kampanie odbyli, ale w późniejszej dopiero wojnie zostali inwalidami.

*c)* w braku kompetentów z dwóch pierwszych kategoryi także i tacy oficerowie, podoficerowie i szeregowcy, którzy stali się inwalidami w węgierskich kampaniach z lat 1848 i 1849 lub w kampanii z roku 1866 lub w której z późniejszych kampanii nareszcie:

*d)* wojskowi wszelkiego stopnia w armii i w marynarce. którzy w jakiejkolwiek bądź kampanii służyli.

Co powiedziano wyżej o kandydatach pierwszej kategoryi mianowicie że ci, co się odznaczyli w kampaniach mają pierwszeństwo przed innymi — tyczy się również i kandydatżw trzech następujących kategoryi.

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów dnia 1. Marca 1871.

(535 2—3) **E d y k t.**

Nr. 3342. C. k. Sąd krajowy w Krakowie otwiera w myśl §. 62 U. k. konkurs na cały majątek ruchomy, gdziekolwiek się znajdujący, tudzież na majątek nieruchomy w krajach w których ustawa konkursowa z 28. Grudnia 1868 Nr. 1 D. p. p. obowiązuje, położony, p. Hermana Thieme dzierżawcy farbiarni w Białej zamieszkałego. Komisarzem konkursowym ustanawia c. k. sędziego powiatowego w Białej p. Dipoltera a tymczasowym zarządcą masy pana adw. Dr. Jana Ehrlera, wzywa zatem wierzycieli, aby w dniu 20. Marca 1871 o godzinie 10. przedpołudniem w c. k. Sądzie powiatowym w Białej przed komisarzem konkursowym stanęli, dowody poświadczające swych należytości złożyli i względem zatwierdzenia tymczasowego lub względem zamianowania innego zarządcy masy i jego zastępcy stósowne wnioski poczynili i przystąpili do wyboru wydziału wierzycieli.

Wzywa dalej wszystkich, którzy do wspólnej masy konkursowej jako wierzyciele konkursowi pretensye sobie roszczą, aby należytości swoje nawet w razie, gdyby spór co do nich był wytoczony do dnia 30. Kwietnia 1871 w c. k. Sądzie krajowym w Krakowie lub w c. k. Sądzie powiatowym w Białej według przepisów ustawy konkursowej celem uniknięcia zagrożonych w tejże szkodliwych następstw zgłosili, niemniej na terminie likwidacyjnym, który się na dniu 1. Czerwca 1871 o godzinie 10. w c. k. Sądzie pow. w Białej w obec komisarza konkursowego odbyć ma celem uznania należności i ich uporządkowania wykazali zgłoszonym wierzycielom, na ogólnym terminie likwidacyjnym stawającym, służy prawo wybrania według swej woli innych osób zaufania w miejsce dotychczasowego zarządcy massy, jego zastępcy i członków wydziału wierzycieli.

Zwraca się uwagę wierzycieli nie mieszkających w miejscu, gdzie komisarz massy upadłej ma swoją siedzibę urzędowa, lub też w pobliżu, na zachowanie przepisu §. 111 U. k.

Dalsze ogłoszenia w tem postępowaniu konkursowem umieszczone będą w urzędowej gazecie lwowskiej.

Kraków 21. Lutego 1871.

(559 2—3) **E d y k t.**

L. 3179. C. k. sąd krajowy lwowski dozwala w drodze dalszej egzekucyi prawomocnego wyroku z dnia 11. września 1865 do l. 46748 na zaspokojenie sum 300 złr., 300 złr i 300 złr. m. k. czyli razem 945 zł. w. a. z 4% odsetkami za trzy lata od 27go stycznia 1865 wstecz, t. j. od 27. stycznia 1862 aż do rzeczywistej zapłaty liczyć się mającemi, kosztami sądowemi 11 zł. w. a. i kosztami egzekucyjnemi poprzód w kwotach 7 zł. 52 c. i 4 zł. 87 c., a obecnie w kwocie 15 zł. 72 c. przyznanemi przymusową licytacyjną sprzedaż połowy realności pod l. k. $149\frac{1}{4}$ we Lwowie wedle poz. Dom. 53. p. 435 n. 10. haer. na imię dłużniczki Franciszki Masnik zapisanej, składającej się z połowy gruntu w objętości $406\frac{4}{6}$ kw. sążni, dalej połowy pola ornego na granicy krzywczyckiej osobno leżącego w objętości jednego morga 1050 kw. sążni wied., wreszcie połowy domu na gruncie powyż nadmienionym $406\frac{4}{6}$ kw. sążni obejmującym zbudowanego, na rzecz proszących małoletnich Katarzyny, Julianny i Maryanny Masnik w zastępstwie Jana Masnik działającym pod następującemi warunkami ułatwiającemi:

1. Do licytacyjnej sprzedaży tej połowy realności wyznacza się jeden termin na dzień 17. kwietnia 1871 o godzinie 10. przed południem w tutejszym c k. sądzie krajowym, przy którym w mowie będąca połowa realności także poniżej ceny szacunkowej, która na 887 zł. 50 ct jest ustanowioną za jakąbądź cenę najwięcej ofiarującemu sprzedaną będzie.

2) Każdy chęć kupienia mający winien jako wadium kwotę 90 złr. w. a. w gotówce, książeczkach galic. kasy oszczędności, w galic. obligacyach indemnizacyjnych, listach zastawnych uprzyw. austr. Banku narodowego lub galic. Towarzystwa kredytowego albo też w listach hipotecznych c. k. uprzyw. galic. akcyjnego Banku hipotecznego — efekta te wedle kursu dziennego jaki się z dziennika urzędowego gazety Lwowskiej okaże do rąk komisyi licytacyjnej złożyć; wadium najwięcej ofiarującego będzie zatrzymane i w pierszą połowę cena kupna a to jeżeli w papierach było złożone wedle wartości kursowej tychże na dniu licytacyi wliczone, wadia zaś współlicytantów będą tymże po skończonej licytacyi zwrócone

3) Nabywca obowiązany będzie w przeciągu 30 dni po odebraniu uchwały sądowej akt licytacyjny do wiadomości Sądu przyjmującej brakującą po wliczeniu wadium do uzupełnienia pierwszej połowy ceny kupna ilość w gotówce do depozytu sądowego na rzecz wierzycieli hypotecznych złożyć. Zarazem obowiązany będzie nabywca w tym samym terminie skrypt dłużny na drugą połowę ceny kupna z obowiązkiem do opłacenia 6% odsetków od takowej w półrocznych ratach zdołu niemniej do zapłacenia tej drugiej połowy w przeciągu dni 30 po prawomocności dekretu kolokacyjnego czyli tabeli płatniczej przez nabywcę w formie tabularnej zeznany i notarialnie lub sądownie legalizowany Sądowi przedłożyć poczem na osobne jego żądanie dekret własności nabytej połowy realności wydany i na podstawie takowego na koszta nabywcy tenże za właściciela tej nabytej połowy realności w stanie czynnym i równocześnie na mocy skryptu dłużnego druga połowa ceny kupna w stanie biernym nabytej połowy realności na rzecz wierzycieli hypotecznych zaintabulowaną będzie. Niemniej będzie nabywca w fizyczne posiadanie nabytej połowy realności wprowadzony.

4) Extrakt tabularny realności l. $149\frac{1}{4}$ i akt szacunkowy tejże i dalsze warunki licytacyjne mogą w t. s. registraturze być przejrzane, względem opłacanych od realności podatków odsyła się chęć kupienia mających do ksiąg tutejszego c. k. urzędu podatkowego.

Z c. k. sądu krajowego.

Lwów dnia 18. Lutego 1871.

(538 3—3) **Obwieszczenie.**

L. 469-Pr. Upoważnienie udzielone wys. Ministerstwu ustawą z dnia 28. listopada 1870 (Nr. 138 D p. p.) do pobierania podatków stałych i niestałych i należytości rządowych wraz z dodatkami według istniejących obecnie ustaw, a mianowicie dodatków w wysokości ustawą z dnia 12. kwietnia 1870 (Nr. 52 D. p. p.) oznaczonej na czas od 1go stycznia do końca lutego 1871 zostało na mocy ustawy z dnia 26. lutego 1871 w równej mierze na miesiąc marzec r. b. przedłużone.

Stosownie do wydanego celem wykonania tej ustawy rozporządzenia wys. c. k. ministerstwa skarbu z dnia 26. lutego 1871 l. 6079 pobierane być mają w całości raty podatku gruntowego, domowo-klasowego, czynszowego i dochodowego w marcu zapadłe.

Co się dodatkowo do tutejszego obwieszczenia z dnia 16. grudnia 1870 l. 2645-Pr. do powszechnej podaje wiadomości.

We Lwowie, dnia 28. lutego 1871 r.

**Kundmachung.**

Nr. 469-Pr. Mit dem Gesetze vom 26ten Februar 1871 wurde die im Gesetze vom 28ten November 1870 (R. G. Bl. Nr. 138) dem hohen Finanz-Ministerium ertheilte Ermächtigung die bestehenden directen und indirecten Steuern und Abgaben sammt Staatszuschlägen nach Maßgabe der gegenwärtig bestehenden Besteuerungsgesetze, und zwar die Zuschläge zu den directen Steuern in der durch das Finanzgesetz vom 12. April 1870 (R. G. Bl. Nr. 52) bestimmten Höhen in der Zeit vom 1. Jänner bis Ende Februar 1871 fortzuerheben, in gleicher Weise auf den Monat März 1871 ausgedehnt.

In Gemäßheit des die Ausführung dieses Gesetzes bezweckenden h. Finanz-Ministerial-Erlaßes vom 26. Februar 1871 Zahl 6079 werden die an der Grund-, Hausclassen-, Hauszins- und Einkommensteuer im März l. J. fälligen Raten ganz einzuheben sein.

Was im Nachhange zur h. o. Kundmachung vom 16. December 1870 Z 2645-Pr. zur allgemeinen Kenntniß bekannt gegeben wird.

Lemberg, am 28. Februar 1871.

(534 1—3) **Obwieszczenie.**

L. 29 C. k. sąd powiatowy w Mielcu podaje do publicznej wiadomości, że celem wydobycia sumy wekslowej 550 zł. z przyn. Akiwie Kleinmanowi przeciw Wojciechowi Marcelemu Borzęckiemu nakazem płatniczym c. k. sądu obwodwego Tarnowskiego z dnia 10. listopada 1868 do l. 17850 przyznanej, w tutejszo-sądowej kancelaryi w dniu 18. kwietnia 1871 o godzinie 10tej zrana realność dłużnika pod l. k. 128 z gruntem pod Nr. k. 169 w Mielcu na 1400 zł. otaksowana, w czwartym terminie także niżej ceny szacunkowej sprzedaną będzie. Wadyum wynosi 140 zł. Resztę warunków można przejrzeć w tutejszym c. k. sądzie.

Mielec, dnia 14 lutego 1871.

(536 1—3) **E d y k t.**

L. 64896. C. k. sąd krajowy jako handlowy we Lwowie wzywa posiadacza wekslu, treść: „Brodki dnia 11. Czerwca 1869 pr. 1650 zł. w. a. 5go lipca 1869 zapłacisz pan na ten prima weksel na moją własną ordrę sumę tysiąc sześćset i pięćdziesiąt zł. w. a wartość znana i stawisz p. rachunek bez doniesienia Mojżesz Gartenberg, do p. Wacława Hudetz w Brodkach; przyjmuje Wacław Hudetz dla mnie na ordrę pani Jenty Löwenthal wartość otrzymałem dnia 20go czerwca 1869 Mojżesz Gartenberg“ który weksel prosząca Jente Löwenthal zatracić miała, ażeby ten weksel w 45 dniach, rachować się mających od dnia tegoż ogłoszenia po trzeci raz c. k. sądowi przedłożył, bowiem w przeciwnym razie za amortyzowanego uznany będzie.

Z c. k. sądu krajowego jako handlowego.

Lwów, dnia 28. grudnia 1870.

(537 1—3) **E d y k t.**

L. 10152. C. k. sąd krajowy jako handl. zawiadamia niniejszem z miejsca pobytu niewiadomego Chaima Schimmla, że przeciwko niemu uchwałą sądu z dnia 22. lutego 1871 l. 10152 na rzecz Wolfa Lichta względem sumy wekslowej 276 zł. w. a. nakaz zapłaty wydanym i do rąk kuratora p. adwokata Dra. Henryka Gottlieba doręczonym został.

Lwów, dnia 22. lutego 1871.

(541 1—3) **Obwieszczenie.**

L. 335. C k. sąd obwodowy w Rzeszowie czyni wiadomo, że w skutek prośby Ludwiki Buczek z Mokrzyszowa 20go stycznia 1871 do l. 335 o uznanie jej męża za zmarłego dowód przez świadków na okoliczność, iż tenże jej mąż Szczepan Buczek odpłynąwszy w lipcu 1869 z pod Baranowa na tratwie do Torunia w początku miesiąca sierpnia 1869 pod Toruniem do Wisły wpadł i tamże utonął przypuszczony i temuż Szczepanowi Buczek za kuratora p. adwok. Rybickiego, zaś p. adwokata Reinesa jego substytutem za obrońcę związku małżeńskiego p. adwokata Kostheima substytutem zaś jego p. adwokata Rutowskiego w Tarnowie postanowiono.

Co niniejszem edyktem wiadomo się czyni, wzywając wszystkich, którzyby o życiu lub śmierci Szczepana Buczka wiadomość mieli, aby w przeciągu sześciu miesięcy od dnia ostatniego umieszczenia tegoż edyktu sądowi lub też kuratorowi p. adwokatowi Rybickiemu wiadomość udzielili.

Rzeszów, dnia 17. lutego 1871.

(542 1—3) **Obwieszczenie**

L 442. C. k. sąd obwodowy w Rzeszowie czyni wiadomo, że w skutek prośby Tekli Krawcowej z Wulki Sokołowskiej de praes. 26. stycznia 1871 do l. 442 o uznanie jej męża Jana Krawca za zmarłego, dowód przez świadków na okoliczność, iż tenże Jan Krawiec udawszy się w roku 1866 Wisłą na flis z innemi flisakami ku Gdańsku i tam do pól pod Gdańskiem położonych przypłynąwszy w dzień piątkowy na cholerę zachorował i następnego dnia umarł, przypuszczony i temuż Janowi Krawcowi za kuratora p. adwokata Kostheima, zaś p. adwokata Reinesa jego substytutem, a obrońcą związku małżeńskiego, zaś p. adwokata Rybickiego substytutem, zaś jego p. adwokata Rutowskiego w Tarnowie postanowiono.

Co sie niniejszym edyktem wiadomo czyni, wzywając wszystkich, którzyby o życiu lub śmierci Jana Krawca wiadomość mieli, aby w przeciągu sześciu miesięcy od dnia ostatniego umieszczenia tego edyktu sądowi lub też kuratorowi panu adwokatowi Kostheimowi wiadomość udzielili.

Rzeszów, dnia 17. lutego 1871.

(543 1—3) **K o n k u r s.**

L 201 Pr. Przy c. k. sądzie obwodowym w Tarnopolu jest posada dyrektora urzędów pomocniczych z płacą roczną 900 zł. do obsadzenia.

Podania do ostatniego marca b. r do Prezydyum rzeczonego sądu wniesione być mają.

Z Prezydyum c. k. sądu obwodowego.

Tarnopol, dnia 28. lutego 1871.

(544 1—3) **E d y k t.**

Nr 607. C. k Sąd powiatowy w Delatynie zawiadamia niniejszym edyktem z miejsca pobytu niewiadomego p. Gustawa hr. Rozan, współwłaściciela dóbr Nadworna z przyległościami, że przeciw niemu, panu Fryderykowi Buchmüllerowi i p. Augustowi Wennerowi, p. Stanisław Kądzielski dzierżawca huty szkła w Mikuliczynie, pozew o zapłacenie kwot 12.475 złr. 42 ct. 431 złr. 75 ct., 10 złr, 9293 złr. 59 ct. i 15247 złr. 68 ct. w. a wytoczył, w załatwieniu którego na podstawie c. k rozporządzenia z 16. Listopada 1858 Nr. 213 Dz. u. p. termin do sumarycznej rozprawy na dzień 2. Czerwca 1871 o godzinie 10. przed południem, wyznaczonym został.

W celu zastępywania tegoż w tym procesie, ustanowił Sąd tutejszy Stanisławowskich krajowych adwokatów Dra. Marcelego Eminowicza z substytucyą Dr. Walerego Szydłowskiego, kuratorem, z którym spór wedle ustaw w Galicyi obowiązujących, przeprowadzonym będzie.

Poleca się tedy temu z miejsca pobytu niewiadomemu pozwanemu, aby w oznaczonym terminie albo sam stanął, lub też potrzebne dokumenta ustanowionemu kuratorowi udzielił, lub inego obrońcę sobie wybrał, i o tem tutejszemu Sądowi doniósł, w ogóle wszelkich możebnych środków do obrony użył, w przeciwnym bowiem razie, wynikłe z zaniedbania skutki, sam sobie przypisać by musiał.

Delatyn dnia 25. Lutego. 1871

(550 1—3) **E d y k t**

Nr. 280. C. k. Sąd obwodowy w Przemyślu podaje niniejszem do publicznej wiadomości, że celem zaspokojenia wygranej przez p. Roberta Barańskiego sumy wekslowej 682 złr. 50 ct. w. a. z procentami po 6% od dnia 16. Sierpnia 1861 bieżącemi, tudzież kosztów sądowych i egzekucyi w kwotach 9 złr. 37 ct., 6 złr. 74 ct., 4 złr. 27 ct., 5 złr. 73 ct. i 162 złr 62 ct. w a. rozpisuje się nowa publiczna licytacya dóbr Romanowa wola, w byłym powiecie Sanockim położonych p. Anny Załęskiej własnych na rzecz p. Romana Barańskiego, która to sprzedaż w jednym terminie a to na dniu 20 Marca 1871 o 10 godzinie przed południem w Sądzie tutejszym pod następującemi warunkami:

1. Dobra Romanowa Wola zpn. sprzedają się ryczałtem i z wykluczeniem kapitału indemnizacyjnego za zniesione w tych dobrach powinności poddańcze. Cenę wywołania stanowi wartość szacunkowa sądownie wyprowadzona w sumie 18407 złr. 40 ct. w. a poniżej, ktorej dobra te w pierwszych trzech terminach licytacyjnych nie będą sprzedane.

2 Każdy chęć kupienia mający obowiązany jest złożyć przed ofiarowaniem ceny kupna do rąk sądowej komisyi licytacyjnej jako zakład 4% powyższej ceny szacunkowej w okrągłej kwocie 736 złr. w. a. a to w gotówce, lub w książeczkach krajowych kas oszczędności na okaziciela opiewających, lub w obligacyach indemnizacyjnych, w listach zastawnych galic. Towarzystwa kredytowego ziemskiego i w listach zastawnych akcyjnego Banku hypotecznego we Lwowie z kuponami, lub też nareszcie w obligacyach państwa według ostatniego w gazecie urzędowej ogłoszonego kursu jednak nie powyżej wartości nominalnej tych obligacyi lub listów zastawnych.

Zakład złożony przez najwięcej ofiarującego zostanie zatrzymany, innym zaś licytantom zwrócony będzie zaraz po licytacyi.

O tem rozpisaniu licytacyi zawiadamia się wierzycieli z miejsca pobytu wiadomych do rąk własnych, zaś z miejsca pobytu niewiadomych, mianowicie Juliannę Barańską, Cypriana Barańskiego, Nikodema Barańskiego, Maurycego Barańskieg, Michała Barańskiego, masę nieobjętą Naftalego Horowitza i wszystkich tych wierzycieli hypotecznych, którzyby po 12. Lipca 1870 do tabuli weszli, lub którymby z jakiegokolwiek bądź powodu, uchwała ta licytacyę rozpisująca doręczoną być nie mogła, do rąk kuratora w osobie p. adwokata Dr. Łużeckiego z substytucyą p. adwokata kraj. Dr. Illasiewicza ustanowionego i przez Edykta.

Przemyśl dnia 19. Stycznia 1071.

## Doniesienia prywatne.



Z drukarni E. Winiarza.